

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **L. S.**, zastoupeného Zdeňkou Vlasákovou, administrativní pracovnící Krajského soudu v Praze, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2006, č. j. 46 Az 67/2006 - 28,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 9. 2003, č. j. OAM-3222/VL-19-17-2003, žalovaný neudělil žalobkyni (dále též „stěžovatelka“) azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně rozhodl, že se na ní nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou krajský soud kasační stížností napadeným rozsudkem odmítl. Proti tomuto rozhodnutí podal právní zástupce stěžovatelky pro řízení o žalobě kasační stížnost, ve které uvedl, že v důsledku toho, že se neměl možnost se stěžovatelkou spojit a nemohl obdržet její vyjádření k podání kasační stížnosti, podává za ní tuto kasační stížnost, aby marně neprošla lhůta k jejímu podání. Zároveň požádal o ustanovení advokáta stěžovatelce.

Podle § 47 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Zákon o azylu v § 33 písm. b) stanoví, že soud řízení zastaví, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Nejvyšší správní soud se již k otázce, co musí být splněno, aby mohl být žalobce považován za osobu neznámého pobytu vyjádřil, v rozsudku ze dne 21. 11. 2006, č. j. 2 Azs 113/2006 - 32, dostupné na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že: „... Soud musí vyčerpat všechny dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu účastníka; vedle informací získaných z databáze žalovaného si soud musí opatřit vyjádření příslušných orgánů Policie ČR, případně provést šetření v místě žalobcova hlášeného pobytu apod.“ V daném případě je pak skutečnost, že stěžovatelka je neznámého pobytu zřejmé z kasační stížnosti, kterou podal její právní zástupce pro řízení před krajským soudem, z databáze žalovaného (č. 1. 39 soudního spisu) a místo pobytu stěžovatelky se krajskému soudu

nepodařilo zjistit ani prostřednictvím Policie ČR (č. 1. 56 soudního spisu). Nejvyšší správní soud se následně znovu pokusil zjistit místo pobytu z databáze žalovaného, což se opět nepodařilo. Je tedy zřejmé, že v řízení o podané kasační stížnost místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany nelze zjistit.

Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 33 písm. b) zákona o azylu usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s., § 120 s. ř. s.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta první, § 120 s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu